

Molí del Bach

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 1100 metres per pista forestal de la carretera B-433, punt quilomètric 8'800

Coordenades:

Latitud: 41.93967
Longitud: 2.06795
UTM Est (X): 422737
UTM Nord (Y): 4643498

Classificació

Número de fitxa 08151 - 45
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc Contemporani Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: El desús de l'habitatge i les poques intervencions de manteniment propicia un deteriorament progressiu de l'edifici.
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Número inventari Sí, IPA. 23197
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Casa Terradellas S.A. Ctra. Puigcerdà, km.70. 08503. Gurb
Fitxes associades:
[El Bach](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Descripció

El molí del Bach es troba situat al nord-oest del nucli urbà d'Oristà, en el triangle on conflueixen la riera Gavaressa i el torrent de la font Salada.

Es tracta d'un edifici format per un volum principal constituït per planta baixa i dos pisos i un cos adossat a l'oest de planta baixa i un pis. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra irregular amb morter amb algunes parts reformades amb maó. Presenta cantonades diferenciades amb pedres treballades i teulada de doble vessant amb aigües a les façanes laterals.

La façana principal, orientada a l'est, presenta a la planta baixa un portal emmarcat amb brancals de pedra i amb modificacions amb maó. La resta de la façana està composta per una finestra al primer pis, emmarcada amb brancals i llinda de pedra bisellada, reformada amb maó; i una finestra al segon pis emmarcada amb maó. Uns metres davant d'aquesta façana hi ha unes estructures d'ús agropecuari construïdes majoritàriament amb obra.

A la façana nord hi queden restes dels murs de l'estructura que delimitaven la bassa que es trobava adossada a l'edifici. S'hi observen dues finestres emmarcades amb maó, una a nivell de primer pis a l'altra al segon pis. El cos adossat a la dreta presenta una porta d'accés i una finestra tapiada. Seguint en direcció nord-oest es pot resseguir l'antic canal que conduïa l'aigua a la bassa i també una sèquia on s'hi troba una estructura parcialment derruïda on hi havia la turbina que servia per generar electricitat. A dins es conserven les restes de la maquinària.

La façana sud hi ha una finestra quadrada emmarcada amb monòlits de pedra a la planta baixa del volum principal, una finestra al primer pis que combina pedra i maó a l'emmarcament, i dues finestres al segon pis emmarcades amb maó. El volum adossat a la dreta presenta un portal i dues finestres emmarcades amb maó a la planta baixa, i tres finestres al primer pis, també emmarcades amb maó. A uns metres de distància, paral·lel a aquesta façana hi ha un mur de pedra i enmig, en sentit perpendicular, sembla que hi passa el canal que conduïa l'aigua des del carcabà del molí a la riera.

Observacions:

A l'interior tant de l'edifici com de les estructures agropecuàries es conserven dues moles que han estat reaprofitades per la construcció de murs interiors.

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

L'edifici d'estil barroc popular ha patit moltes reformes i ampliacions al llarg dels segles XIX i XX. Els últims anys el molí va servir de fornera. El canal que portava aigua a la bassa deriva a una sèquia on hi havia una turbina que generava corrent elèctric i la sortida d'aigua servia per regar un hort. Apareix documentat en una relació de cases de la parròquia de Sant Andreu d'Oristà a mitjans segle XIX, tot i que probablement va ser construït al llarg del segle XVIII.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

ORDEIG, Ramon (1974). "La Parròquia de Sant Andreu d'Oristà". Ausa, vol. 7, núm. 79. 1974.
Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2006.

